

Скритата история на четиридесети стих — число шест

Единадесет

Jeff Pippenger

2026-04-02

Когато пристъпваме към изследването на скритата история, ще разгледаме както вътрешната, така и външната пророческа линия, които сега се разбират като съответстващи на историята от времето на края във стих четиридесети до неделния закон в стих четиридесет и първи. Вътрешната линия на тази пророческа история е отбелязана в книгата Откровение, глава единадесета, стих единадесети. Външната линия е отбелязана в книгата Даниил, глава единадесета, стих единадесети. Външната линия на Даниил 11 — стих единадесети — навлезе в историята през 2014 година, а вътрешната линия на Откровение 11 — стих единадесети — навлезе в историята на 31 декември 2023 година. Външната линия представя републиканския рог на земния звяр, а вътрешната линия представя протестантския рог на земния звяр.

Съединените щати

Книгата Откровение посочва една главна нация като предмет на последните дни. Тази нация е звярът от земята, който принуждава целия свят да се поклони на папския звяр от морето. Книгата Откровение посочва една главна нация, една конфедерация от десет нации и една фалшива църква. Нацията са Съединените щати — земният звяр от тринадесета глава; фалшивата църква е морският звяр от тринадесета глава; а библейската зла конфедерация от десет царе е Организацията на обединените нации. Тези три сили, представени като змея, звяра и лъжепророка в Откровение шестнадесета глава, водят света към Армагедон.

Всеки от тях е посочен в Даниил единадесета глава, стихове четиридесет до четиридесет и пет, където фалшивата църква идва до своя край между моретата и славната свята планина в стих четиридесет и пет, което географски съответства на Армагедон от Откровението. Стих четиридесет започва през 1798 година, когато морският звяр, тоест фалшивата църква, получи смъртоносна рана, а откъсът завършва с този възкръснал морски звяр, който е блудницата от Откровение седемнадесета глава, умиращ за втори път, като по този начин откъсът завършва точно там, откъдето е започнал. Главният народ както в книгата Откровение, така и в Даниил, е Съединените щати, земният звяр от бунтовната тринадесета глава на Откровението. Земният звяр е също и лъжепророкът в шестнадесета глава на Откровението, а в стих четиридесет на Даниил единадесета глава той е колесниците, корабите и конниците.

Полуистините изобщо не са истина

Народът, който е предмет и на Даниил, и на Откровението в последните дни, е Съединените щати, а единадесета глава на Даниил започва с това, че конкретно посочва последния президент на този народ. Тази истина е установен библейски факт, който лаодикийските адвентисти от седмия ден отхвърлят, като се прикриват зад една полуистина. Полуистината, зад която се прикриват по този въпрос, е съгласието им, че именно Съединените щати са както звярът от земята от Откровение тринадесета глава, така и лъжепророкът от шестнадесета глава; но те отказват да видят, че Доналд Тръмп е основен предмет на библейското пророчество в последните дни. Бог никога не се променя и когато Той взаимодействаше с Египет, фараонът беше основен предмет на пророческата история; после, при Вавилон, Навуходоносор и Валтасар са назовани. Кир беше назован. Дарий беше назован. Библията конкретно посочва последния владетел на земния звяр и това не е случайно споменаване. Адвентизмът знае кой е Съединените щати в пророчеството за края на времето, но не може да види, че Бог разглежда както народа, така и неговия водач във всеки пророчески сценарий, и че всички тези предишни свещени истории онагледяват последните дни.

Тръбата в последното видение

Доналд Тръмп е първият предмет в последното видение на Даниил, което е кулминацията на всички пророчески видения — не просто в книгата на Даниил, а в цялата Библия.

Темата на последното видение от пророческата история в Божието Слово е Доналд Тръмп. Той е символът, който обозначава стъпките на външното пророчество за последните дни от скритата история на четиридесети стих. Той е също и връзката, която обозначава и установява вътрешната линия на сто четиридесет и четирите хиляди. Сто четиридесет и четирите хиляди са протестантският рог върху земния звяр от Откровение тринадесета глава, а Доналд Тръмп представлява републиканския рог на същия звяр. Звярът е Конституцията на Съединените щати, както е представена от конституционното републиканско управление, което първоначално поставя разделение между двата рога, но в крайна сметка обединява роговете в образ на папския морски звяр.

Сестра Уайт многократно съпоставя златния образ от третата глава на Данаил със закона за неделята в последните дни; тогава кого представлява Навуходоносор? Адвентизмът ще ви каже, че това са Съединените щати, земният звяр от тринадесета глава на Откровение, което се равнява на отъждествяване с това, че именно Вавилон хвърли Седрах, Мисах и Авденаго в огъня. Именно Навуходоносор Библията посочва като този, който е бил отговорен при закона за неделята, така че кой е Навуходоносор, ако това не е президентът, който управлява, когато настъпва скоро идващият закон за неделята?

Три

Последното видение на Даниил, което е видението при река Хидекел, е разделено на три глави, всяка от които съответства на характеристиките на трите ангела от Откровение четиринадесета глава. Трите глави представляват първия, втория и третия ангел, но те също

така представляват и последната вест на Даниил. Неговата първа вест в първа глава също представлява трите ангела от Откровение четиринадесета глава, и по този начин печатът на Алфа и Омега е положен върху първа глава и върху видението при река Хидекел.

Последното видение на Даниил е поставено върху рамката на еврейската дума „истина“, която е съставена от първата, тринадесетата и последната, двадесет и втората буква от еврейската азбука. Десета глава представя Даниил като изучаващ пророчествата, който на двадесет и втория ден бива преобразен от лаодикиец в филаделфиец. След това Даниил е овластен да разбере разпечатаното умножаване на знанието, представено в дванадесета глава. Първата и последната глава на видението представят Даниил като символ на сто четиридесет и четирите хиляди, които са истински изследователи на пророчествата.

„Какъвто и да е умственият напредък на човека, нека той нито за миг не помисля, че няма нужда от задълбочено и постоянно изследване на Писанията за по-голяма светлина. Като народ сме призвани всеки поотделно да бъдем изследователи на пророчествата.“ Свидетелства, том 5, 708.

Първа глава разкрива същите истини като видението при река Хидекел, а първата глава на видението при река Хидекел разкрива същата истина като неговата трета и последна глава. Книгата на Даниил носи подписа на Алфа и Омега, защото първа глава посочва тристепенния изпитателен процес на вечното благовестие, както прави и дванадесета глава. След това, в трите глави, които съставят последното видение на Даниил, първата глава е алфата, а третата глава е омегата. Това съответства на първото изпитание на Даниил относно това каква храна да яде и на неговото трето и последно изпитание, когато бе съден от Навуходоносор след три години. Алфа-изпитанието в Даниил 1 беше относно методологията на библейското изследване, представена чрез яденето или на вавилонската храна, или на растителната храна.

Верността на Даниил към методологията „ред след ред“ направи възможно за него да бъде намерен такъв, че „във всяко дело на мъдрост и разум, за което царят ги изпитваше, ги намери десет пъти по-добри от всички влъхви и звездобройци, които бяха в цялото му царство“. В омега-глава дванадесета именно мъдрите разбират всички дела на мъдростта, които се умножават, когато пророческото Слово бъде разпечатано. Глава дванадесета е омега на глава първа, а също и омега на глава десета, алфата на видението при Хидекел. В тази алфа-глава десета Даниил навлиза в духовното преживяване, съответстващо на това, че мъдрите навлизат в умственото преживяване в глава дванадесета. Глава първа подчертава, че именно методологията на библейското изучаване позволява на изследователя на пророчествата да навлезе в истината както духовно, така и умствено, за да бъде запечатан.

Представлявайки истинските изучаващи пророчествата в последните дни, Даниил и тримата достойни мъже са мъдрите, които не само разбират увеличението на знанието, разпечатано във времето на края през 1989 година, но разбират и увеличението на знанието на 11 септември. В крайна сметка те разбират разпечатаното увеличение на знанието на 31 декември 2023 година.

В стремежа си към Божията пророческа светлина те се променят от лаодикийското движение на адвентистите от седмия ден на сто четиридесет и четирите хиляди във филаделфийското движение на сто четиридесет и четирите хиляди. Когато настъпи тази промяна, те се отделят от онези, които избягаха от видението за огледалото.

Послание за човешкия бунт

Десета и дванадесета глава се отнасят до сто четиридесет и четирите хиляди, защото те са първата и третата стъпка в рамката на истината. След като бъдат овластени чрез вътрешното преживяване на видението за огледалото от десета глава, заедно с това, че бъдат просветени чрез разпечатаното разбиране на Даниил 12, те трябва да прогласят вестта за човешкия бунт. Вестта за човешкия бунт е представена чрез книгите Даниил и Откровение, а вестта за бунта е поставена в пророческата рамка на царствата от библиейското пророчество, изложени в Даниила. Пророческата символика на свидетелството за човешкия бунт в книгата Даниил е напълно представена в единадесета глава. Единадесета глава е история, започваща при края на Вавилон и началото на мидяните и персите. Следователно тя започва със смъртоносната рана на Вавилон, която е образ на смъртоносната рана на папството през 1798 година. Когато смъртоносната рана на папството бъде изцелена при скоро идващия неделен закон, то става глава на тройния съюз на змея, звяра и лъжепророка. Тогава то е жената, яздеща звяра в Откровение 17, и на челото на тази жена е написано: Вавилон великият. При скоро идващия неделен закон смъртоносната рана както на Вавилон, така и на папството, бива изцелена.

Човешкият бунт, представен от времето на Вавилон до края на света, е рамката на книгата Даниил, а единадесета глава е външната пророческа вест, която описва този бунт на последните дни. Това свидетелство за бунт, намиращо се в единадесета глава, съответства на и се съдържа в последните шест стиха на главата. Последните шест стиха са вестта за човешкия бунт, а тези последни шест стиха са представени чрез и в скритата история на четиридесети стих. Така книгата Даниил се свежда до една глава, която от своя страна се свежда до шест стиха от същата тази глава, която на свой ред се свежда до скритата история на последната половина от един стих.

Единадесета глава представлява тринадесетата буква, която е предшествана от първата и следвана от последната буква на еврейската азбука, а първата и последната винаги са едни и същи. Първата глава посочва как мъдрите биват отделени от неразумните при видението на огледалото, а последната глава посочва как мъдрите биват отделени от неразумните при разпечатването. Вдъхновението ни уведомява, че запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди е „утвърждаване в истината, както интелектуално, така и духовно“. Десета глава посочва духовното запечатване на сто четиридесет и четирите хиляди, а дванадесета глава показва интелектуалното. Десета глава посочва три докосвания и три взаимодействия с небесни същества. Дванадесета глава посочва тристепенно очистване на мъдрите, което се извършва чрез нарастването на интелектуалната пророческа истина като „очистени, избелени и изпитани“. Както десета глава има два символа на три, с трите докосвания и трите небесни срещи, така дванадесета глава има тристепенния процес на изпитване, както

и три времеви пророчества.

Трите небесни срещи в десета глава носят белега на истината, защото първото и последното небесно същество, което взаимодейства с Даниил, беше ангелът Гавриил, а средното същество беше Михаил. Три ангела, но Христос беше ангелът във втората стъпка. Трите докосвания представят прогресивно овластяване на Даниил в три стъпки. В рамките на този пасаж Даниил посочва три пъти видението в огледалото и, като прави това, поставя трите видения в огледалото в рамките на седем препратки към видението *march* в десета глава. Два пъти еврейската дума *march* е преведена като „вид“, и два пъти като „видение“, а в други три случая е преведена като „видение“. „Другите три случая“ не са *march*; те са женската форма на *march*, а именно *marah*. Десета глава съдържа три докосвания на прогресивно овластяване, три небесни срещи, които носят белега на истината, и три видения в огледалото, които са част от седем препратки към явяването на Христос.

Външен вид

Двата пъти, когато *march* е преведено като *appearance*, съответстват на двата пъти, когато е преведено като *vision*. Заедно те определят Христос като символ, който се явява като пътен знак в пророческата история. В Откровение, глава десета, един ангел слиза и поставя единия си крак на земята, а другия — на морето. Сестра Уайт ни уведомява, че ангелът е бил „не по-малка личност от Исус Христос“. Ангелът от Откровение десета глава е „явяването“ на Христос в пророческата история. Той се явява в тринадесети стих на осма глава от Даниил като Палмони, а от пета глава на Откровение нататък Той се явява като Лъвът от Юдовото племе. Даниил представлява онези от последните дни, които следват пророческите явявания на Христос, където и да отиде Той. Ако са верни да вършат това, биват водени към видението на огледалото, където неверните бягат.

Тристепенното очистване в дванадесета глава, основано върху разбирането на знанието, което се умножава, когато едно пророчество бъде разпечатано, е съпроводено от три „времеви пророчества“, които представляват три отделни изпълнения за всеки от трите стиха. Хиляда двеста и шестдесетте години от седми стих, хиляда двеста и деветдесетте години от единадесети стих и хилядата триста тридесет и пет години от дванадесети стих посочват три стиха, всеки от които съдържа времево пророчество, което е било изпълнено в историята, а след това разпознато от милеритите като историческо потвърждение на вестта, която те прогласяваха. Предсказанието в стиха, историческото изпълнение и милеритското приложение на тази история свидетелстват за изпълнението в последните дни на тези три пророчества. Но милеритското приложение на времето вече не е валидно, затова времевите препратки в стиховете трябва да бъдат прилагани като символи, а не като време. Символиката е установена в стиховете чрез прилагането на стиха, изпълнението на стиха в историята и милеритското представяне на вестта.

Хронологията на човешкия бунт в единадесета глава е сплетена чрез съюзи, договори и завети. Човешките завети, представени в историята на единадесета глава, са противопоставени на Божествения завет.

„В последните дни от историята на тази земя Божият завет с Неговия народ, който пази Неговите заповеди, трябва да бъде подновен.“ Review and Herald, February 26, 1914.

Рим установява цялото видение и когато папският Рим за пръв път е назван в единадесета глава, той е определен като „онези, които оставят светия завет“. Вътрешната линия в Даниил единадесета глава, която е също и вътрешната линия в скритата история на четиридесети стих, представя онези, които в последните дни влизат в завет с Бога, а външната линия обозначава онези, които изоставят именно този завет. За да бъде онагледена групата, която няма да бъде облагодетелствана от увеличаването на знанието в последните дни, тяхната външна история е втъкана върху пророческата нишка на нарушени човешки договори.

Вътрешната линия на сто четиридесет и четирите хиляди е преплетена с множество символи и илюстрации на заветното взаимоотношение на Бога с Неговия остатъчен народ в последните дни. Символът на числото „единадесет“ е една от тези истини, а фактът, че единадесетият стих на единадесета глава определя външното и вътрешното видение на последните дни, се подчертава от това, че Исая посочва целта и делото на Божия заветен народ в последните дни в единадесета глава и единадесети стих.

И ще стане в онзи ден, че Господ отново, за втори път, ще простре ръката Си, за да придобие остатъка от Своя народ, който ще бъде останал, от Асирия, и от Египет, и от Патрос, и от Хус, и от Елам, и от Сennaар, и от Емат, и от морските острови. Исая 11:11.

Разпръсването

В последните дни остатъчният Божий народ ще е бил разпръснат два пъти и ще се нуждае да бъде събран. Седми стих на Даниил 12 посочва разпръсване на Божия народ в последните дни, като по този начин представя хилядата двеста и шестдесет дни като символ на разпръсване.

И чух мъжа, облечен в лен, който беше над водите на реката, когато вдигна дясната си ръка и лявата си ръка към небето и се закле в Онзи, Който живее до вечни векове, че това ще бъде за време, времена и половина време; и когато той довърши разпръсването на силата на светия народ, всичко това ще се изпълни. Даниил 12:7.

Двамата свидетели бяха разпръснати в единадесета глава на Откровение, след като дадоха своето свидетелство.

И когато свършат своето свидетелство, звярът, който възлиза от бездънната пропаст, ще поведе война против тях, и ще ги победи, и ще ги убие. И трупове им ще лежат на улицата на великия град, който духовно се нарича Содом и Египет, гдето и нашият Господ беше разпнат. И хора от племена и родове, и езици, и народи ще гледат трупове им три дни и половина, и няма да допуснат трупове им да бъдат положени в гробове. И живеещите на земята ще се радват за тях и ще ликуват, и ще си разменят подаръци един на друг, защото тия двама пророци измъчваха живеещите на земята. Откровение 11:7–10.

В следващия стих, единадесети стих, двамата свидетели са възкресени от смъртта си на улицата на Содом и Египет. Същата тази смърт е представена от Езекиил като долина на разпръснати, мъртви, сухи кости. Двата свидетели представляват републиканския и протестантския рог, които бяха убити през 2020 година. Протестантският рог умря при своето лъжливо предсказание за 18 юли 2020 година, а републиканският рог умря при откриваните избори през 2020 година. Исаия посочва, че когато свидетелите бъдат възкресени, което той определя като събиране втори път, тези свидетели стават знамето, което събира работниците от единадесетия час.

И в онзи ден ще има Иесеев корен, който ще стои като знаме за народите; към Него ще се обърнат езичниците; и покоят Му ще бъде славен. И ще стане в онзи ден, че Господ ще простре ръката Си още веднъж, за втори път, за да придобие остатъка от Своя народ, който ще остане, от Асирия и от Египет, и от Патрос, и от Хус, и от Елам, и от Сennaар, и от Емат, и от морските острови. И ще издигне знаме за народите, и ще събере изгонените от Израил, и ще събере разпръснатите от Юда от четирите краища на земята. Исаия 11:10–12.

Когато Господ простре ръката Си втори път, за да събере, Той събира „изпъдените на Израил“. „Изпъдените на Израил“ стават знаме за народите; и поради тази причина те трябва да бъдат изпъдени, преди да бъдат събрани. Те бяха изпъдени в долината на мъртвите кости на Езекиил и, веднъж убити, лежаха на улицата, където и нашият Господ бе разпнат, докато другата класа се радваше.

Чуйте словото на Господа, вие, които треперите пред словото Му: Вашите братя, които ви намразиха, които ви отхвърлиха заради Моето име, казва: Нека Господ се прослави; но Той ще се яви за ваша радост, а те ще се посрамят. Исаия 66:5.

Онези, които треперят пред Божието слово, са изгонени от братята си, които ги намразиха. Еремия посочва какво се случва с братята, които намразиха знамето.

Затова така казва Господ: Ето, ще докарам върху тях зло, от което няма да могат да се избавят; и макар да викат към Мен, няма да ги послушам. Еремия 11:11.

Контекстът на единадесетия стих е Божият завет, а всички пророци се отнасят до последните дни, така че заветът, за който се говори, е подновяването на завета със сто четиридесет и четирите хиляди.

Словото, което дойде към Еремия от Господа, казвайки: Чуйте думите на този завет и ги говорете на мъжете на Юда и на жителите на Ерусалим; и им кажи: Така казва Господ, Бог Израилев: Проклет да бъде човекът, който не послуша думите на този завет, който заповядах на бащите ви в деня, когато ги изведох от египетската земя, от желязната пещ, като казах: Послушайте гласа Ми и ги изпълнявайте според всичко, което ви заповядвам; и вие ще Ми бъдете народ, и Аз ще ви бъда Бог; за да изпълня клетвата, с която се заклех на бащите ви, да им дам земя, в която текат мляко и мед, както е днес. Тогава аз отговорих и казах: Амин, Господи.

Тогава Господ ми каза: Прогласи всички тези думи в градовете на Юда и по улиците на Йерусалим, като казваш: Чуйте думите на този завет и ги изпълнявайте. Защото настойчиво свидетелствах на бащите ви от деня, когато ги изведох от Египетската земя, та до днес, като ставах рано и свидетелствах, казвайки: Покорявайте се на гласа Ми. Но те не послушаха, нито приклониха ухото си, а ходеха всеки според упорството на злото си сърце; затова ще докарам върху тях всички думи на този завет, който им заповядах да изпълняват; но те не ги изпълниха.

И Господ ми каза: Намерен е заговор между мъжете на Юда и между жителите на Йерусалим. Те се върнаха към беззаконията на своите прадеди, които отказаха да слушат Моите думи; и отидоха след други богове, за да им служат; домът Израилев и домът Юдов нарушиха Моя завет, който склучих с бащите им. Затова така казва Господ: Ето, ще навлека върху тях зло, от което няма да могат да се избавят; и макар да извикат към Мен, Аз няма да ги послушам. Еремия 11:1–11.

Темата за съда над лаодикийския адвентизъм от седмия ден, която Йеремия посочва, е повторена от Езекиил в единадесета глава, единадесети стих.

Този град няма да ви бъде котел, нито вие ще бъдете месото в средата му; но Аз ще ви съдя на пределите на Израил. Езекиил 11:11.

Вдъхновението пряко отъждествява запечатването в девета глава на Езекиил като същото онова запечатване на сто четиридесет и четирите хиляди в Откровение седма глава. Единадесети стих на единадесета глава е просто продължение на последователния разказ на Езекиил за съда над Църквата на адвентистите от седмия ден, която Сестра Уайт определя като Йерусалим от девета глава на Езекиил. Онези, които не са получили печата, са съдени и унищожени във видението от девета до единадесета глава.

Видението за 9/11 в Езекиил посочва неверните като извеждани вън от Йерусалим, за да бъдат съдени, като по този начин определя окончателното отделяне на онези, които изповядват, че са последната църква, илюстрирана в книгата Откровение. Символът „единадесет, единадесет“ е символ на завета, в който сто четиридесет и четирите хиляди влизат с Бога. Когато се съберат, числата представляват двадесет и две, което е една десета от двеста и двадесет — един от символите на съчетаването на Божествеността с човечеството.

Двеста и двадесет години между 677 и 457 г. пр. Хр. свързват Данииловото пророчество за две хиляди и триста дни с Моисеевото времево пророчество за седем времена. Много може да се установи относно двеста и двадесетте години като символ на делото на умиловението, което започна, когато тези две пророчества се срещнаха през 1844 година. Много може да се изложи относно онова, което числото двадесет и две символично представя като десетък от двеста и двадесет, както е и в случая с числото единадесет. Това, което желая да посоча тук, е връзката между единадесет и двадесет и две.

Ще продължим тези мисли в следващата статия.